

Děkujeme za kněžské a řeholní povolání z naší farnosti

V sobotu 30. června 2012
přijme z rukou brněnského biskupa
Mons. Vojtěcha Cikrleho

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně, se začátkem v 9.00 h
jáhen Martin Kohoutek.
Za tento dar poděkuje společně s Vámi při

PRIMIČNÍ MŠE SVATÉ

7. července 2012 ve 14.00 hodin
na hřišti Sokolovny v Hodějicích.

Novokněžské požehnání

bude udělovat v sobotu 30. června v 19.00 h
v kostele sv. Bartoloměje v Hodějicích.

Na kněžské svěcení pojede autobus
v 7.10 z Heršpic přes Hodějice a Němčany,
v 7.30 ze Slavkova.

Po primiční mši jste všichni zváni
na občerstvení na prostranství u sokolovny.

Slavné sliby sestry Terezky

S radostí a vděčností za Boží povolání
vám oznamuji, že dne 5. července 2012 v 10.00 h
složím na Karmelu sv. Josefa v Praze své

SLAVNÉ SLIBY

sestra Marie Terezka od Eucharistického Ježíše
Markéta Paterová

Úmysly modlitby živého růžence:

- Červenec:** za novokněze Martina Kohoutka a sestru Terezku Markétu Paterovou
Srpen: za požehnání pro mladé, kteří se zúčastní Celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou
Září: za mladé lidi, kteří chtějí žít v dobrém manželství a dlouhodobě a systematicky se na ně připravují

Zeptali jsme se...

...jáhna Martina Kohoutka, jak prožívá tyto poslední dny před svým kněžským svěcením.

Poslední dny před přijetím kněžského svěcení prožívám v běžné práci jáhna ve farnosti Pohořelice. Uplynulé měsíce byly proloženy průběžnými přípravami, zařizováním a domlouváním záležitostí týkajících se primiční mše, která bude následovat po kněžském svěcení. Přípravou na přijetí svěcení mi tedy je jáhenská pastorační činnost doplněná formačními setkáními v uplynulých měsících v kněžském semináři v Olomouci. Je to taková praktická nadstavba toho, co jsem prožíval během šesti let bohoslovecké formace. Zaměření se na celoživotní odevzdání se Kristu v kněžské službě, o kterém jsem během těch let mnohokrát přemýšlel, srovnával s jinými životními poslániami, zakoušel ve svém každodenním životě, i při-

prava na slavnostní svěcení a první mši sv. očekávané s napětím a starostlivostí, se již proměňují ve skutečnost. I když nevím, co potom přijde, kam se dostanu a jaké to v následujících letech bude, prožívám poměrně klid. Nemohu vidět, co mě čeká, ale mohu důvěřovat, odevzdat to do Božích rukou, ujišťovat se v těchto chvílích tím, že zvolený způsob života mi přináší klidné svědomí a tím i radost. Na pětidenní duchovní obnově před svěcením se budu moci ztišit, vzdálit se na chvíli od běžného denního shonu a bezprostředně se na okamžik svěcení připravit. Proto také chci poděkovat vám farníkům za pomoc při chystání primice a chci také ve dnech mých duchovních exercicií na vás myslet.

Martin Kohoutek, jáhen

Benedikt XVI. o kněžství

Jádrem kněžství je být přáteli Ježíše Krista. Jedině tak můžeme mluvit skutečně *in persona Christi*, i když naše vnitřní vzdálenost od Krista nemůže zpochybnit platnost svátosti.

Být Ježíšovým přítelem, knězem, znamená být mužem modlitby. Tak ho poznáváme a opouštíme neznalost pouhých služebníků. Učíme se žít, trpět a jednat s ním a pro něho. Přátelství s Ježíšem je v podstatě vždy také přátelství s jeho věrnými. Můžeme být Ježíšovými přáteli jediné ve společenství s celým Kristem, s hlavou a tělem, v úrodném vinném kmeni církve, oživané svým Pánem. Díky Pánu jediné v ní je Písmo svaté živým a aktuálním Slovem. Bez živoucích

subjektu církve, která objímá věky, se Bible rozbíjí na často nesourodé spisy a stává se knihou minulosti. V současnosti je výmluvná jediné tam, kde je „Přítomnost“, kde Kristus stále zůstává současný – v těle jeho církve.

Být knězem znamená stávat se přítelem Ježíše Krista, a to stále více celou naší existencí. Svět potřebuje Boha – ne jakéhokoliv boha, ale Boha Ježíše Krista, který se stal Tělem a Krví a miloval nás až potud, že za nás zemřel, Boha, který vstal z mrtvých a vytvořil sám v sobě prostor pro člověka. Tento Bůh má žít v nás a my v něm. Toto je naše kněžské povolání a jediné tak může naše kněžské působení přinášet plody“.

Kázání na Zelený čtvrtek, 13. 4. 2006

Modlitba za svatou církev a za kněze

Můj Ježíši, prosím tě za celou církev, daruj jí lásku a světlo svého Ducha. Slovům kněží dávej sílu, aby zatvrzelá srdce obměkla a vrátila se k tobě, Pane. Pane, dej nám svaté kněze; ty sám uchovávej jejich svatost.

Božský Veleknězi, kéž moc tvého milosrdenství je provází a všude ochraňuje od dáblových úkladů a nástrah, které neustále líčí na duše kněží. Kéž moc tvého milosrdenství, Pane, rozláme a zničí všechno, co může zatemnit svatost kněží, neboť ty můžeš všechno. Můj milovaný Ježíši, prosím tě za vítězství církve a požehnání pro Svatého otce a všechny kněze, aby získali milost obrácení hříšníků zatvrzelých ve hříchu. Ježíši, prosím o zvláštní požehnání a o světlo pro ty kněze, u nichž se budu v životě zpovídat.

sv. Faustina Kowalská

Kdo jsou sestry karmelitky?

Život karmelitky charakterizuje samota a kontemplace v duchu řehole, která ponechává velkou volnost individuálnímu duchovnímu rozvoji. Veškerá činnost je oprávněna jen potud, pokud slouží kontemplaci nebo z ní vyplývá. Povolání karmelitky je v zásadě apoštolské. Přebývání s trojediným Bohem umisťuje duši jaksí do samého středu světa, zjevujíc jí transcendentní Boží svatost a hřích, který vystupuje proti této svatosti. Paradox kontemplace tkví v tom, že Boha nelze nikdy skutečně poznat, jestliže jej především nemilujeme. Není přitom možné Boha milovat a současně neplnit jeho vůli. Plodem kontemplace je aktivita, která se projevuje v dokonalé lásce, jež se obětuje v těsném spojení s Kristovou obětí a jež tak sahá do věčnosti.

První otcové Karmelu vyvozovali smysl svého povolání ze života proroka Eliáše. Eliáš inspiroval mnohé poustevníky přebývající na hoře Karmel, na místě posvěceném jeho přítomností. Tito poustevníci toužili tak jako tento starozákonní prorok „být neustále v přítomnosti živého Boha“, „ve skrytu“ (jako on sám se ukryl u potoka Kerít), věst zvláštní asketický život směřující k dosažení dokonalé lásky, aby pili „z potoka“, což znamená přijmout tajemné světlo kontemplace, které duši spojuje s Bohem a vnitřně ji přetváří.

Karmelitka je pokračovatelkou prorockého povolání – svědčí Bohu svědectvím svého života. Zůstává-li Eliáš vzorem

povolání karmelitky, pak Královna proroků, Nejsvětější Panna Maria, zosobňuje nejvyšší dokonalost Karmelu, svatost převyšující prorockou výlučnost, svatost skrytou v pokoře a všednosti lidské existence. Karmelitka má být svým způsobem života jako Maria – má být blízká svým bližním. Celý duch a ideál Karmelu je neustále novým prožíváním blahoslavenství daného Marii: „Blahoslavená, která jsi uvěřila!“

(Upraveno podle textu Vladimíra Petkoviče: Edita Steinová – svěťice naší doby, Myšlenky a meditace, Trinitas 2000)

Bosé karmelitky z klášterů Praha-Hradčany a Dačice nejsou zdaleka jedinými karmelitkami v naší zemi. Můžete se zde setkat také s karmelitkami sv. Terezie z Florencie (Praha – Košíře), s karmelitkami Dítěte Ježíše (Praha – Zbraslav) a s karmelitkami Institutu naší Paní z Karmelu (Zlín – Štípa).

Den v komunitě je rozdělen mezi společnou *liturgickou modlitbu*, jejímž ukotvením je eucharistie – každodenní *mše svatá*, dále osobní *vnitřní modlitbu*, o které již byla řeč a k níž se druží další hodina *duchovní čteny* v cele, čas *pro práci* v samotě a mlčení a v neposlední řadě čas *rekreace*, kdy sestry pracují společně a mají možnost spolu rozmlouvat.

Stručná historie řádu – název řádu se odvozuje od pohoří Karmel ležící v Palestině. Toto místo se pro svůj charakter a staletou prorockou a poustevnickou tradici stalo kolébkou řeholního společenství. Karmelitánská řehole (mužská) byla schválena papežem Inocencem IV., aby „dnem i nocí rozjímal nad zákonem Páně a bděl na modlitbách“. Po příchodu do Evropy byly založeny sestry karmelitky (1394–1471). Nejznámější řádová reforma sv. Terezie od Ježíše se i přispěním sv. Jana od Kříže rozšířila od roku 1568 také na mužskou větev.

Zdroj: www.karmelitky.cz

Seminář charismatické obnovy

Toto praví Hospodin: „Nevzpomínejte na věci minulé, nedbejte na to, co se dávalo stálo! Hle, já dělám věci nové, teď již vzházejí, což to neznáte? Cestu vytvořím na poušti a řeky na neschůdných místech.“ (Iz 43, 18 – 19)

V zimních měsících probíhal na faře seminář charismatické obnovy. Vedli ho farníci z Dolních Bojanovic spolu se svým farářem Petrem Karasem. Setkávali jsme se po deset (většinou sobotních) večerů na faře. V úvodu setkání byla vždy modlitba a po ní přednáška doplněná svědectvími – životními příběhy lidí z Dolních Bojanovic. Poté následovala diskuse ve skupinkách.

Témata přednášek byla např.: Ježíš Tě spasí a osvobodí, Ježíš Tě povolává za svého učedníka, Ježíš Tě naplňuje svatým Duchem, Duch svatý Ti dává dary a milosti...

Svědectví byla velmi působivá, byla o překonávání různých překážek na cestě s Bohem. Jejich tématem bylo např. odpuštění, uzdravení, překonání strachu, rozhodování, přijetí nečekaných Božích plánů...

Některé večery byly delší, jejich součástí byl „bonus“ – modlitba za uzdravení, příležitost ke svátosti smíření, mše svatá s obřadem rozeslání učedníků.

Důležitá nebyla ale jen tato setkání. Po celou dobu trvání semináře jsme měli „domácí úkoly“ – denně jsme četli vybrané úryvky z Písma a nechali je na sebe působit...

Lenka Klinkovská

Následují odpovědi účastníků semináře na tři „jednoduché“ otázky:

1. Co se Ti na semináři líbilo?
2. Co pro Tebe bylo těžké?
3. Změnilo se něco v Tvém životě?

1. Nejsilněji jsem prožívala asi adoraci před nejsvětější svátostí po modlitbě za uzdravení. Pocítila jsem Ježíšovu touhu být mi úplně blízko. Moc se mi líbily texty z Písma, které byly k jednotlivým tématům vybrány. Velice mě oslovila také svědectví lidí.

2. Jestli něco bylo těžké, už jsem to zapoměla.

3. Podařilo se mi zatím vytrvat v každodenní četbě Písma a velkou radost mám ze společenství, které se z obnovy zrodilo.

1. Líbilo se mi společenství stejně smýšlejících lidí.

2. Těžké bylo mluvit před lidmi.

3. Změnil se mi celý život.

1. Společenství, které se podařilo vytvořit, hluboká svědectví a pravdivost.

2. Překonat samu sebe a vykročit s Pánem.

3. Doufám, že mnohé. Pán mnoho věcí v mém životě uzdravil, odpustil a dal sílu jít dál.

1. Společenství, sdílení, modlitby za uzdravení, svátost smíření a modlitby za vylití Ducha sv.

2. Každodenní rozjímání.

3. Přístup k Božimu slovu, touha po Božím slovu a jeho promítnutí se v mém životě.

1. Moc se mi to líbilo, hodlám v tom pokračovat a jsem ráda, že v tom pokračujeme. Máme dobrý kolektiv.

2. Pochopit evangelium.

3. Zatím ne.

1. Seminář byl výborně připravený. Nejvíc náhradníci.

2. Mluvit před více lidmi, ale i to jsem nakonec s Boží pomocí zvládla.

3. Všechno!

1. Líbilo se mi především svědectví farníků z Dolních Bojanovic, jejich životní příběhy. To, jak svůj život prožívají s Bohem.

2. Mnohdy jsem měla potíže vůbec na seminář jít. Pokud se něco „vyskytlo“ (nemoc, nepříjemná událost...), stalo se to vždycky v sobotu, nejlépe pár hodin před začátkem...

3. Viditelně zatím asi ne, ale postupem času získávám na některé věci trochu jiný pohled. Takový svobodnější.

1. Seminář byl pro mě impulsem k prohloubení duchovního života a modlitby.

3. Napomohl mi k lepší modlitbě.

1. Nejvíce se mi líbilo, že jsme si v naší skupince rozuměli, snažili se vzájemně

pochopit, scházeli jsme se rádi a těšili se na sebe.

2. Někdy bylo pro mě těžké svěřit se s tím, co mne nejvíce trápí a bolí. Až jsem to vyslovila, cítila jsem úlevu.

3. Uvítala jsem, že se i po semináři nyní scházíme na faře a snažíme se prohlubovat naši víru.

1. Svědectví neobyčejně obyčejných lidí, obětavost přednášejících i velká účast nečekaných lidí.

2. Bylo pro mě těžké říci Pánu, co cítím. Před společenstvím se otevřít a vysvětlit, jak co z Písma chápu. Měl jsem pocit, že všechno mi uniká a ostatní vše chápou a jasně vidí.

3. Přijal jsem Pána jako Pána svého života. Svěřuji mu vše: starosti, radosti, nemám obavu ze zítřka, ze smrti ani z bolesti... Cítím, že je stále se mnou. Změnila se moje každodenní modlitba a četba z Písma – byla pro mě vždy zátěží, dnes bez ní nemůžu začít den.

1. Příjemné setkání lidí stejného zájmu, možnost komunikovat svobodně o věcech víry. Nové poznatky s vírou spojené popř. uvedení některých informací na pravou míru.

2. Dodržení pravidelného denního čtení Písma.

3. Bližší vztah k lidem ve farnosti i Bohu.

1. Asi nejvíc mě oslovil přímý přístup vedoucích z Bojanovic a jejich osobní svědectví – takovou konkrétnost, osobitost a zaujetí jsem nečekal.

2. Vytrvat. To samotné rozhodnutí, zřeknutí se zaběhých kolejí, nebylo lehké.

3. Ano. Zvláště pravidelnost denní modlitby.

3. Změna není náhlá, ale pozvolná, tak jak Duch se mnou pracuje, jak mne uzdravuje a jak mu to umožním. Objevují postupně důležitost a také schopnost chválit Boha. S tím roste i moje vnitřní radost a pokoj. Četla jsem také teď ještě jednu povzbudivou knížku: M. Carothers – Dobrodružství za každou cenu, která mě dále utvrzuje v důležitosti důvěřovat Bohu, že vše co se mi přihodí je hodné chvály, i když se mi to tak zpočátku nejeví. Jsem za prožitou obnovu velmi vděčná.

1. Líbilo se mi živé společenství, které jsme s lektory semináře společně vytvořili.

2. Na začátku seminář moc nesplňoval mé představy a bylo pro mě těžké přesvědčit sám sebe a setrvat.

3. Myslím, že ano – prvním krokem po skončení semináře bylo vytvoření společenství, ve kterém se nyní scházíme ke společné modlitbě nad Písmem.

1. Líbily se mi společné adorace, ty jsem si opravdu užila.... A také bylo krásné psát dopis Ježíši.

2. Těžká pro mne byla pravidelná každodenní četba Bible a modlitba nad Písmem....

3. Seminář mi přinesl mnoho nových myšlenek, nových úhlů pohledu na „staré a známé“, byl pro mne povzbuzením i radostí. A ta radost a pokoj i síla ke službě mne zatím provázejí... takže ano.

1. Líbilo se mi, že seminář vedla taková úžasná skupina mladých jednotlivců i manželských párů, kteří nám byli velkým příkladem věrohodně živých křesťanů. To nás asi všechny účastníky posílilo ve víře a povzbudilo k účasti na semináři i k následnému setkávání se ve společenstvích. Ocenila jsem taky krásné duchovní zážitky s delší adorací v kapli.

3. Častěji čtu v Písmu svatém.

1. Zajímavé katecheze, svědectví a práce ve skupinkách.

2. Ze začátku mi dělalo trochu problém komunikovat s ostatními ve skupince.

3. Prohloubila se mi víra, více čtu Bibli, lépe se v ní orientuji a po mnoha letech jsem opět začala chodit do společenství.

1. Líbila se mi opravdová radost a nadšení všech vedoucích. Jejich svědectví a to, že žijí svou víru na 100 %.

2. Začátek obnovy byl pro mě hodně těžký.

3. Pravidelně jsem začala číst Bibli a snažím se v ní najít „návod“ na život. Výborně mi v tom pomáhá kniha od otce Petra Karase *Boží slovo na každý den*, kterou jsme dostali. Založili jsme společenství, do kterého moc ráda chodím a těším se na každé naše setkání. Děkuji otci Karasovi, všem vedoucím z Dolních Bojanovic a okolí i našemu otci Milanovi za výbornou obnovu!

Účastníci semináře CHO

Bířmování

Když se nám narodily děti, měli jsme potře- bu oprášit si teologické vědomosti, abychom v křesťanské výchově byli alespoň krok před nimi a nepředávali jim nepravdivý obraz o Bohu, ale pokud možno aktuální a živý způsob víry. Jako na objednávku otevřel otec Milan v roce 2010 přípravu pro katechumeny, kde jsme mohli docházet i my pokřtění, ale hladově po aktuálních informacích. Stala se z nás skupinka dospělých, kteří si jednou za 14 dní užívali „vyučování“. V domácí přípravě jsme studovali katechismus, v další rokce i nový Youcat. Vše jsme vždy živě diskutovali a někdy i rozebírali opravdu „na kost“. Střídavě s otcem Milanem nás vyučoval také Pavel Kočica. Příprava běžela druhým rokem a katechumenů přibýlo. Studium bylo ukon-

čeno křty a přijetím eucharistie o Velikonočních. Společně jsme pak přistoupili ke svátosti bířmování. Jaro 2012 tak bude uloženo hluboko v každém nás.

Věřím, že mluvím za všechny, když napíšu, že naše pravidelné výukové neděle se pro nás staly velkým obohacením. Na všechny své „spolužáky“ jsme se vždy těšili a diskuse o otázkách víry byly vždy velmi zajímavé a podnětné.

Děkuji touto cestou jménem všech otcí Milanovi za čas, který nám věnoval. Dále všem kdo s výukou pomáhali, otcí Marečkovi, Pavlovi Kočicovi a také našim rodinám, které nám byly velkou oporou, a naši pravidelnou nepřítomnost mile tolerovali.

*Za společenství bířmovaných
Dana Zdislava Havrdová*

Realizace projektu přírodní zahrady – dětského hřiště

V ohláškách jsme již několikrát slyšeli o plánované obnově školní zahrady v naší křesťanské školce. Protože to má být zahrada pro děti, má také svůj příběh. Pokud ho ještě neznáte, pak není nic jednoduššího, než si pohodlně sednout, vydechnout a ponořit se do pohádkového děje... není neznámý, ale pro nás má to kouzlo, že v sobě ukrývá *jednotlivé herní prvky přírodní zahrady*.

Bylo – nebylo jedno stavení v jedné velmi vzdálené zemi za devatero horami a devatero řekami. On to vlastně nebyl žádný dům, jak ho známe my, ale prostá chýše spletená z *vrbových proutků*. Žil byl tam jeden statný mládenec, který se jednoho dne rozhodl, že půjde do světa, aby vysvobodil princeznu, která byla uvězněna v dračím doupěti. Tomu mláďenci říkali Honzík. Cesta byla strastiplná, musel nejdříve překonat *skalnaté pohoří*, poté se ocitl na vyprahlé *poušti*, až nakonec došel k místu, kde *drak* věznil princeznu. Bojoval s nestvůrou tři dny a tři noci, až nakonec draka v ukrutném boji zabil. Pak vysvobodil krásnou princeznu, která byla uchváćena jeho hrdinským činem. A jak to v pohádkách bývá, pak byla velká svatba. A jestli neumřeli, tak tam v té daleké zemi žijí šťastně dodnes. No a zazvonil *zvonec* a pohádka je konec.

Pohádka zde končí, ale jak vlastně vznikla myšlenka pustit se do zahrady vlastními silami? Díky jednomu neschválenému grantu! A to by přeci byla škoda strčit projekt po jednom nezdaru do šuplíku. Na třech setkáních otevřené diskuse s rodiči byl přepracován a od května je postupně krok za krokem, díky ochotným tatínkům realizován. Pomalu, ale přeci. Je úžasné, když si někdo dokáže udělat čas pro společné dílo. Pár odvážných maminek je také zapojeno do vyhledávání finančních zdrojů a mnoho dalších, kteří jsou se svými zkušenostmi a radami nablízku... *Počítejte si jen materiál! Kámen by mohl být sponzorský? Dvacet procent slevy na dlažbu? Kůly zajistíme! Vrbičky vás naučím plést, na tom nic není...* Prezentace projektu v rámci slavkovských dnů přinesla mnoho příjemných setkání, důležité kontakty na dodavatele a sponzory, a také nějakou tu korunu. Dík patří vám všem, kteří jste se pro tento záměr nadchli a rozhýbáváte jej dále svými silami i myšlenkami.

Společnými silami se zahrada může stát krásným pohádkovým příběhem pro děti školky i děti farnosti, ale také příjemným prostorem, který by rozšířil komunitní centrum na Malinovského ulici. To nejdůležitější se odehrává už teď, věříte? A to jsme teprve na začátku... *S. M. Josefa Jarošová, ředitelka KMŠ Karolínka*

Kurz pro chrámové varhaníky ve Slavkově u Brna

V sobotu 2. června 2012 se na kůru kostela Vzkříšení Páně ve Slavkově u Brna konaly závěrečné zkoušky frekventantů tříletého kurzu pro varhaníky. Než se dostanu k samotným zkouškám, dovoluji mi malou rekapitulaci. Kurz pořádala brněnská jednota Musica sacra ve spolupráci se slavkovským děkanstvím. Určen byl pro stávající varhaníky, začínající varhaníky a ty, kteří se chtěli varhaníky stát. Díky intenzivní propagaci a příkladné podpoře děkana Mgr. Milana Vavra se slavnostního zahájení kurzu 17. října 2009 zúčastnilo více než čtyři desítky zájemců. Kurz probíhal jednou za měsíc v sobotu (s výjimkou prázdnin). Začínalo se modlitbou a duchovním slovem P. Jaroslava Horáka z Dambořic, poté probíhala výuka teoretických předmětů (9–11 h) a hry na varhany (11–13 h). Přednášelo se v sále fary – předseda jednoty Musica sacra PhDr. Mgr. Willi Türk vyučoval liturgiku, PhDr. Ing. Karol Frydrych úvod do gregoriánského chorálu, hudební nauku, harmonii, nauku o varhanách a dějiny katolické chrámové hudby. Teoretické předměty byly zakončeny písečným testem. Na kurzu účinkovali i dva vzácní hosté – světově uznávaný hudební historik a badatel prof. PhDr. Jiří Sehnal, CSc. (20. března 2010), který přednášel o hudbě po Tridentuském koncilu, a emeritní předseda jednoty Musica sacra PhDr. Karel Cikrle (26. března 2011), jenž hovořil na téma principy a zásady výběru písní a zpěvů při liturgii. Willi Türk s účastníky taktéž nacvičoval různé liturgické zpěvy. Dvouhodinová dotace na řízení sboru byla v režii PhDr. Petra Hlaváčka.

Pro výuku druhého vyučovacího bloku věnovaného varhanní hře byli elévové rozděleni dle hráčských dovedností do skupin

k lektorům: MgA. Davidu Postráneckému, Janu Šprtovi, PhDr. Ing. Karolu Frydrychovi, PhDr. Mgr. Willi Türkovi, MDDr. Olze Frydrychové a Svatavě Barákové. Výuka prvních čtyř skupin probíhala na kůrech ve Slavkově u Brna, Křenovicích, Šaraticích a Heršpicích. Zbývající dvě skupiny měly výuku ve slavkovské kapli a v přednáškovém sále. Hlavním cílem bylo zdokonalit techniku hry elévů a systematicky budovat repertoár jednotného kancionálu. Stranou nezůstal ani klasický repertoár varhanní literatury či výuka improvizace. Po uplynutí daného ročníku se konaly postupové zkoušky, jichž se zúčastnili i přizvaní nezávislí odborníci: prof. PhDr. Jiří Sehnal, CSc. a MgA. Ondřej Můčka. Tak jak se měnil počet frekventantů (kurzem jich prošlo kolem šesti desítek), měnilo se i lektorské obsazení – po prvním roce odešel Jan Špřta, o rok později MDDr. Olga Frydrychová. V posledním roce posílil řady lektorů Bc. Ivo Prchal.

Na závěrečné zkoušky se dostavilo dvacet osm elévů, z nichž dvacet jich složitě úspěšně, ti dostanou kvalifikační osvědčení kantora skupiny D, které platí ve všech diecézích ČR (viz Acta curiae episcopalis Brunensis, Brno 1996, č. 10). Kvalifikaci je možné získat i dodatečně na Základní umělecké škole se zaměřením na církevní hudbu v Brně, Smetanova 14. Účastníky zkoušela komise ve složení: prof. PhDr. Jiří Sehnal, CSc., MgA. David Postránecký, PhDr. Karel Cikrle, PhDr. Mgr. Willi Türk, PhDr. Ing. Karol Frydrych, Bc. Ivo Prchal a Svatava Baráková.

Dvacet kvalifikovaných varhaníků je bezesporu nemalým vkladem do regionu. Lze si jen přát, aby tento kurz byl pro ně impulzem k dalšímu, nejlépe celoživotnímu vzdělávání.

Karol Frydrych

Školní kuchyně nabízí

Školní kuchyně Křesťanské mateřské školy Karolínka ve Slavkově u Brna nabízí veřejnosti obědy přímo ve školní jídelně. Doposud byla možnost odebírat obědy cizími strážníky pouze do jídonosičů. Stravenky je možné zakoupit u vedoucí stravování v kanceláři kuchyně (jidelna@kms.karolinka.cz, 731 646 795). Cena za jeden oběd je 48 korun. Obědy se v jídelně vydávají v době od 11.30 do 12.15. Provoz kuchyně bude přes prázdniny přerušen od 30. 7. do 31. 8. 2012.

Vedení KMSŠ

Farní divadlo Simsala Bim o. s. informuje

Možná jste slyšeli nebo četli na webech či ve Zpravodaji, že farní divadlo vypsal široký nábor nových členů do svých řad. Důvodem k tomu byl odchod šesti herců ze skupiny dospělých a také přechod k nové – právní struktuře divadla, občanskému sdružení. Proč občanské sdružení?

Protože již několik roků má farní divadlo dvě herecké skupiny – „Simsalabimáci“ (mládež a dospělí) a „Simsaláčata“ (dětský dorost). Jak se ukázalo, není možné, aby v tomto složení a počtu lidí divadlo existovalo ve stávající struktuře dramatického kroužku tzn. – 1 vedoucí, příp. asistent a spousta herců. Tato situace není udržitelná z důvodu organizačního, dramaturgického a z něj plynoucího důvodu finančního.

Proto volíme statut a strukturu občanského sdružení, které by mělo umožnit divadlu rozvoj v úrovni tradičního amatérského divadla (tak jak je to u amatérských divadel zvykem), divadla s právním statutem, díky jemuž bude moci právně existovat, vystupovat, uzavírat smluvní vztahy s případnými objednateli představení, žádat o dotace a granty. Ale také bude moci žádat o licenci ke hraní i jiných her než vlastních, což při současném stavu právní „bezprizornosti“ a současných pravidlech správce autorských práv divadelních her, nebylo možné. Tomuto rozhodnutí do jisté míry napomohla i nabídka ze strany města Slavkova, aby FDSB hrálo, mimo farního sálu, i v sále Společenského centra Bonaparte. Tato nabídka znamená pro FDSB výzvu hrát na opravdovém divadelním jevišti, vybaveném divadelní technikou a hlavně to znamená odlehčení přeplněných představení ve farním sále, při nichž vznikají nedůstojné podmínky pro tisíce se diváky, a která navíc způsobují častou blokaci sálu, jenž je určen i pro jiné aktivity farnosti než je divadlo.

Tolik na vysvětlenou a nyní představujeme nové složení souboru, ve kterém došlo k výraznému přerozdělení sil, neboť posílila nejen skupina dospělých herců, ale i skupina těch, kteří se starají o organizaci a technické zajištění představení:

Skupina dospělých herců – Simsalabimáci:

Gottwaldová Marie	Stojarová Věra
Hrazdílek Milan	Šilerová Jana
Kachlír Radim	Šimoník Adam
Knotková Elena	Špatná Eva
Kuchta Marek	Šujan Pavel
Melichar Štěpán	Šujan Petr
Rozsypal Jaromír	Šustková Jana
Slováček Miroslav st.	Tesařová Eva
Spálová Petra	Ušalová Monika

Skupina hereckého dorostu – Simsaláčata:

Andrllová Agáta	Kohoutek Milan
Andrla Ondřej	MIčoch Ondřej
Bár Martin	MIčochová Hana
Blažková Dominika	Šujanová Anežka
Blažková Veronika	Šujanová Barbora
Červinková Adéla	Zrebný Radim
Dolečková Tereza	

Skupina technické podpory divadla:

Scénografie, výroba kulís - hl. scénograf – Kuchta Marek; asistenti scénografa – Vodákova Eliška, Marková Tereza, Šujan Petr, Šilerová Jana

Technický ozvučení, osvětlení - Slováček Miroslav ml., Jan Matyáš; odborný technický poradce – Šaněk Miloš

Režiséri:

Simsalabimáci – Olbricht Stanislav, Kuchta Marek, příležitostně Ludmila Nosková
Simsaláčata – Melicharová Magdalena, Šimoník Adam

Vedení Simsaláčat – Zrebná Jana

Dramaturgie, scénaristika – Nosková Ludmila

Choreografie – Olbricht Stanislav

Správce divadelního webu – Šimoník Milan

A na závěr několik informací k současnému a připravovanému repertoáru divadla:

Simsalabimáci – komedie Kostlivec ve skříni – předpokládaná premiéra říjen 2012

Simsaláčata – pohádka Princezna ryba – září, ukázka z připravovaného Pokladu na ostrově – v programu Farního dne 24. 6.

Pro příští rok připravujeme:

- dobrodružná hra podle románu L. Stevensona Poklad na ostrově

- v novém obsazení komedie W. Shakespeara – Zkrocení zlé ženy
- G. Feydeau – Dámský krejčí
- C. Goldoni – Trufaldino aneb sluha dvou pánů
- a dá-li Pán Bůh tak ještě krátký hraný filmový dokument k 1150. výročí cyrilometodějské mise

Jak vidíte, je toho dost, ale s Boží pomocí a s vašimi modlitbami to snad zvládneme.

Na závěr ještě prosba:

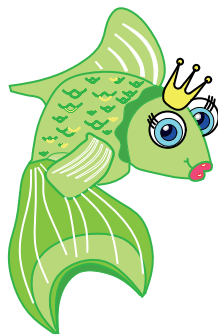
Farní divadlo akutně shání pro připravovanou hru „Poklad na ostrově tyto věci“:

- velký dřevěný sud, výšky asi 1–1,2 m (sud může být děravý a rozeschlý, i bez dna)
- lana různé tloušťky (i hodně tlustá)
- lanový žebřík
- volejbalové nebo rybářské sítě (rozrhané nevaď)
- kolo lodního kormidla nebo něco, z čeho

- by se dalo kormidlo vyrobit (alespoň mezikruží)
- pánské vysoké boty nebo kozačky všech velikostí
- torzo zábradlí (dl. 1–1,5 m), se svislým brdlením (kuželky)
- 2x torzo dřevěného tyčkového plotu dl. asi 1–1,5 m
- staré křeslo (jedno jaké, i s potřhaným čalouněním)
- sofa nebo krátký divan (i s potřhaným čalouněním)
- nefunkční pušky nebo atrapy ručnic, mušket
- kordy, flerety, rezavé nefunkční, i zlomené nebo atrapy

Pokud by někdo mohl posloužit některou z těchto věcí, prosím kontaktujte nás na tel.: 737 876 539 nebo 774 479 774 nebo e-mailem: simsalabim@farnostslavkov.cz

Mnohokrát děkujeme! *Ludmila Nosková*

Princezna Ryba

Pohádku Princezna Ryba hrála o několika sobotách a nedělích na faře skupina Simaláčat z Farního divadla. V sále bylo jako vždy plno a pohádce nechyběl vtip ani napětí. Pokud někdo představení na jaře přece jen nestihl nebo by ho chtěl zhlédnout ještě jednou, může se těšit na jeho podzimní reprízu. Blahopřejme všem malým hercům k jejich velkým výkonům a děkujeme, že nás opakovaně tak dobře baví.

Redakce

Diecézní pouť ministrantů na Vranov u Brna

V sobotu 26. 5. se devět nejodvážnějších ministrantů rozhodlo vydat na Diecézní pouť ministrantů, tentokrát pořádané ve Vranově u Brna. Ráno jsme se sešli před farou v plné polní a samozřejmě s plnými batohy jídla. Záhadně se nám podařilo všechny natlačit do velkého auta a vyjeli jsme směr Šebrov. Zde na nás u kostela sv. Kateřiny čekali pořadatelé spolu s ministranty z celého slavkovského děkanství. Po krátkém přivítání a seznamovací hře si všichni zkontrolovali svoji výstroj a mohli se vyrazit. Vydali jsme se pěšky do sedm

kilometrů vzdáleného Vranova. Po cestě nás čekaly různé soutěže, které byly letos na téma svatí Cyril a Metoděj. Cesta všem dala zabrat a proto když jsme konečně doputovali do Vranova, bylo zde pro všechny nachystáno malé občerstvení. Vyvrcholením celé poutě byla mše sv. s otcem biskupem Vojtěchem. Večer jsme všichni zmoženi, ale s minimálními ztrátami, dorazili domů. Myslím, že se letošní pouť všem líbila, a doufám, že se i příště najdou nějaký odvážlivci a pojedeme znovu!

Tomáš Fries

Cesta světla a pouť na Urbánek

V neděli 27. května v 17 hodin se sešlo kolem 80 farníků k putování na Urbánek. U jednotlivých zastavení Křížové cesty jsme se zamýšleli nad velikonočními myšlenkami Cesty světla.

Slyšeli jsme krásná slova nejen z úst kněží, stárků, mládeže a dospělých, ale i malých dětí, které hrdinně bojovaly s náročnými tex-

ty. Naše putování vyvrcholilo slavením mše svaté, které se zúčastnilo kolem stovky farníků. Krásná a vtipná promluva slavkovského rodáka P. Oldřicha Chocholáče, který nyní působí v Mikulově, byla pro všechny obohacujícím. Pěkné počasí a výhled na Slavkov ještě umocnily neobyčejný zážitek nedělního podvečera.

Marie Šujanová

Zájezd do Bavorska

V pondělí 11. června v šest hodin ráno odjížděl od fary ze Slavkova autobus poutníků nejen z naší farnosti. Cílem putování byla krásná místa na Šumavě a v Bavorsku. Tak jako jsme se mohli radovat z nádherné přírody a kulturních památek, stejně naplňovala naše srdce vděčnost Bohu, za všechno stvořené a za to, že skrze člověka koná velké věci. Aby krásné zážitky nebyly jen přechodnou záležitostí, ale mohli jsme je skutečně prožít, pomáhala nám modlitba a mše svatá každý den.

Velmi oceňuji možnost setkat se s lidmi z naší farnosti, nejen ve farnosti při bohoslužbách a pravidelných úkonech, ale také jen tak být s nimi. Nespěchat, mít čas naslouchat a objevovat to krásné a jedinečné Bohem darované v každém z nás. Jaká radost, když dva kostelníci mohou povečeřet u jednoho stolu a nemusí řešit drobnosti, které vyžaduje chod při bohoslužbách. Ani toho nemusí mnoho namluvit, nemusí se vtěsňovat do kůže toho druhého, mohou zůstat tím, kým jsou, ale stačí, když jsou spolu. To ostatní už zařídí

Pán Bůh. On způsobí, že najednou pochopíme toho druhého a zapomeneme na to, že nám stoupnul na nohu. On nám pomůže najít společnou řeč, aniž bychom se do toho museli nutit. To On způsobí, že když kráčíme vedle sebe, přizpůsobíme tempo jeden druhému. A vše korunuje velkým pokojem v srdci, ne v nuceném, ale darovaném. Nechci opomenout vše krásné, co jsme viděli, ale přesto si myslím, že v tomto pohledu, byl pro mě poutní zájezd opravdu jedinečným. A proto také děkuji nejen za sebe, otcům Milanovi a otci Pavlovi za to, že právě oni dávali směr naší pouti, ale také paní Hrdové za vše co zajišťovala i přes zdravotní potíže, za krásný varhanní doprovod Václava Vymazala při bohoslužbách, paní inženýrce Zvěřinové za pohotovou překladatelskou službu, ale také všem poutníkům, kteří dokázali být spolu, být pro druhé. Do Slavkova jsme se vrátili ve čtvrtek v nočních hodinách, ale obdarování a vděční za Boží ochranu a příznivé počasí na cestách.

Jana Lstibůrková

Záliby a koničky seniorek

Dne 23. dubna se farní sál rozzářil krásnými výrobky našich seniorek. Většinou to byly vyšíváné šály, dečky, ubrusy a také velmi jemné paličkované krajky, obrazy a dokonce i kytičky sněženek a fialek. Naše nadšení a úžas neznalo mezí. Dovednost a umění seniorek jsou obdivuhodné. Můžete posoudit podle fotografií na farním webu.

V pondělí 21. května jsme se zamýšlely nad působením Ducha svatého. Vyrobity jsme si papírovou holubičku, a dále jsme se věnovaly zpěvu a pohybové přípravě na Farní den. Obohatily jsme nejen našeho ducha, ale provětraly hlasivky a protáhly i naše tělo.

Marie Šujanová

Farní zájezd na Šumavu, do Bavorska a Rakouska

Ve dnech 11. až 14. června jsme se zúčastnili farního zájezdu na Šumavu, do Bavorska a Rakouska. První den byl věnován putování po Šumavě. Úvodní zastávka byla v Prachaticích v rodném městě sv. Jana Nepomuka Neumanna. Po mši svaté a prohlídce krásného kostela jsme přes historické náměstí přešli do rodného domu světce, kde je dnes klášter a hospic. Místní řeholní sestra nám podala základní informace o historii objektu a umožnila nám prohlídku domu.

Z Prachatic jsme projížděli středem Šumavy se zastávkami na Horské Kvildě, Kvildě, Antýglu a Sušici. Procházky kolem Hamerského potoka a kolem řeky Vydry byly příjemným doplněním odpoledního programu.

Druhý den po noclehu, mši a snídani v Petrovicích jsme přes Dobrou Vodu cestovali do Bavorska. V Dobré Vodě u sv. Vintíře je postaven monumentální skleněný oltář. Výzdoba kostela je doplněna i skleněnou křížovou cestou, obětním stolem, betlémem a sochou sv. Vintíře.

První zastávka v Bavorsku byla v městě Regensburgu s prohlídkou katedrály a historického centra města. Cestou na ubytování v alpském městečku Oberau jsme se zastavili na krátkou prohlídku kláštera Benediktbeuern. Toto bylo jediné místo, kde nám neprálo počasí – poprchávalo.

Třetí den byl programem nejbohatší. Po snídani v hotelu nás páni řidiči odvezli do Garmisch-Partenkirchenu, kde po prohlídce skokanských můstků s olympijským areálem na nás čekala cesta soutěskou Partnachklamm. Divoká řeka a vodopády

v soutěsce vykouzily v našich myslích nádherné vzpomínky na toto místo. Následovala cesta pod nejvyšší horu Německa – Zugspitze s procházkou kolem alpského jezera Eibsee. Odsud jsme po odpolední prohlídce historické části Partenkirchenu, zámku Linderhof a města Oberammergau, kde se každých 10 let pořádají monumentální pašijové hry, zamířili do kláštera Ettal, a zde jsme denní program zakončili mší svatou v pěkné moderní kapli.

Poslední den byl zaměřen na Rakousko, a to na město Innsbruck a poutní místo Eben – u svaté selky Notburgy. V Innsbrucku měl každý možnost vychutnat si toto krásné alpské město, které mimochodem dvakrát hostilo zimní olympijské hry a je stejně jako Garmisch-Partenkirchen jedním ze čtyř měst, kde se na přelomu starého a nového roku koná legendární turné čtyř můstků. Posledním místem na cestě domů bylo poutní místo Eben, kde jsme náš poutně-poznávací zájezd zakončili mší svatou s poděkováním za vše, co jsme mohli společně prožít.

Na závěr je na místě složit velký dík otci Milanovi a paní Hrdové, kteří se Ivím podílem zasloužili o zdárný průběh zájezdu. Milé bylo, že oproti původním předpovědím počasí, kdy byly avizovány takřka souvislé vytrvalé deště, bylo počasí pro takovýto zájezd jako stvořené. Polojasno, místy krásně slunečno, a když pršelo, tak vždy jen když jsme sedli do autobusu k přejezdu na další místo trasy našeho putování.

Za všechny (věřím, že spokojené) účastníky farního zájezdu: *Ing. Pavel Galata*

Užijte si Noc kostelů... stejně jako my!

I přes aprílové počasí jsme se vypravili na bezvadnou akci Noc kostelů, která dává příležitost nahlédnout do jinak nepřístupných míst – věží, sakristií, krypt i klášterních prostor a navíc zažít neopakovatelnou atmosféru chrámů otevřených do nočních hodin. Pro návštěvníky je zároveň připraven bohatý program včetně komentovaných prohlídek, koncertů, divadelních výstupů, výstav apod.

Letos pro nás tato akce začala poněkud živelně a shodou okolností jsme se nejdříve ocitli v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Brně-Zábřovicích. Během individuální prohlídky mě zaujal systém otázek a odpovědí rozmístěný na různých místech kostela, kde se mnohé dozvěděli věřící i nevěřící. Vyzkoušela jsem i boční „VIP“ lavice, které mě často lákají v kostelech v cizině. O kousek dál jsem se dočetla zajímavosti ze života sv. Restituty: Prý jejím nejoblíbenějším nápojem bylo pivo, které učila pít i pacienti během svého působení v nemocnici. Často žádala: „Přines guláš a korbek piva.“ Projevilo se to ovšem i na její postavě, protože brzy vážila přes 100 kg. Příjemně naladěni jsme se přesunuli do centra a postup-

ně navštívili několik zajímavých kostelů, např. strohý Betlémský kostel Českobratrské evangelické církve, právě rekonstruovaný kostel sv. Josefa s úžasnými sochami z lipového dřeva nebo kostel sv. Maří Magdalény, kde jsme pro dlouhou frontu nestihli návštěvu krypty. Ale obdivné komentáře jejích návštěvníků nás navnadily na příště.

Také nás lákal pravoslavný chrám sv. Václava, nacházející se na úpatí kopce pod Špilberkem. Dorazili jsme uprostřed Všenočního bdění s Akathistem na počest návštěvy divotvorné ikony Přesvaté Bohorodice. Pravoslavný ritus je nám trochu cizí, ale když člověk na chvíli zavřel oči, ocitl se někde daleko na východě.

Krásnou tečkou za tímto putováním byla komentovaná prohlídka knihovny minoritského konventu. Nejprve jsme ve skupině procházeli chodbami s mnoha obrazy a sochou „Ecce homo“. Mimo jiné jsme se dozvěděli, že tento řád působí na stejném místě bez přestávky již 800 let a nyní tu Bohu slouží pět řeholníků. Stálo to zde opravdu za to, ale víc nebudu prozrazovat. Určitě se sem příště vypravte.

Pavína Mičochová

Den na Petrově

Ve čtvrtek 17. 5. 2012 ráno jsme se s ostatními účastníky sešli na vlakovém nádraží ve Slavkově, kde nás rozdělili do tří skupin – žluté, zelené a červené. Naším cílem byla katedrála sv. Petra a Pavla na Petrově, kam nás, děti, pozval brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Po zaregistrování následovala mše svatá v přeplněné katedrále. Bylo tam kolem 1000 dětí. Po skončení mše nás čekal bohatý program, např. seznamování se se svatými, kteří „vylézali“ z bible. Také jsme obcházeli různá stanoviště, plnili zajímavé úkoly nebo odpovídali na otázky. Po zakončení jsme spokojeně odcházeli na vlakové nádraží... a hurá domů!

Ondra Mičoch

Ve čtvrtek 17. 5. 2012 jsme navštívili

katedrálu sv. Petra a Pavla v Brně. Byli jsme ve skupince sedmých až devátých tříd. Celkem pro naši skupinu bylo nachystáno 8 stanovišť červené barvy s úkoly. Například psaní kázání, modlitba s otcem biskupem v kapli. Nejvíce nás však zaujal úkol v kostele nedaleko Petrova, kde nás kněz rozdělil do skupinek po třech. Jeden ze tří byl dobrý anděl, druhý byl špatný anděl a třetí byl slepý člověk. Dobrý anděl měl slepce navést na určité místo a špatný anděl mu v tom chtěl zabránit. Slepce se měl rozhodnout, komu uvěří a podle něj se řídit. Na závěr jsme se všichni opět sešli v katedrále, kde otec biskup udělil společné požehnání a rozešli jsme se domů.

Ruda Ruský a Mirek Hrouzek

Boží péče o člověka

Je až bytostně významné, jak často se obracíme s různými prosbami k Bohu a nejsme přesvědčeni, že naše prosba bude vyslyšena. My křesťané máme společný, dnes se dá říct ekumenický základní rys. Tím je modlitba Páně, kterou se denně i několikrát obracíme k Nejvyššímu. Ráno modlitba na nový den, jehož nám bylo dopřáno, a večer na dobrou noc. Ale není to zdaleka všechno. Pomineme-li bohoslužby s p. farářem, děkujeme před každým jídlem i po něm Bohu skloněni nad talířem. Nezapomenu nikdy, jak to na mne jako vesnického chlapce působilo: Děkování za to, co jsme sami uvařili, nebo někdo uvařil pro nás; nejčastěji maminka nebo babička. I když byly jen „štouchané“ brambory s mlékem, jednoduchá polévka a ráno bílá káva z melty, cikorky a mléka s krajícem chleba pečeného doma nebo od dědečka pekaře.

Teprve při neúrodě nebo ve válečném období jsme si uvědomovali, na čem všem se člověk sám nepodílí, nepomáhá-li Bůh. Ale nikdy, co má paměť sahá, nebylo tak zle, abychom se nenajedli alespoň do polosyta. Víím, jsou země, kde lidé a hlavně děti umírají na podvýživu, hladomor. Vždy si na ně vzpomenu, když vidím v nádobách na biologický odpad kusy vyhozených chlebů, igelitové sáčky plné rohlíků a jiných potravin. Jsou však

také lidé, kteří právě ve jménu Boha se snaží utrpení hladových bližních alespoň zmírnit. Není to snadné a závisí to také na jídelníčku toho kterého světového regionu.

V dnešní spotřební společnosti jsme si zvykli – pokud na to v současném nepříznivém vývoji ekonomiky máme – spoléhat na vše jako na samozřejmost. V každém televizním šotu nám vnucují cosi, co většinou sami nepotřebujeme, a přitom vykřikují, jak je to výhodné a „zadarmo.“ Zadarmo však, jak dobře víme, nikdo nikomu nic nedá; to už samozřejmě věděly i naše babičky a jejich předci. I o Bohu věděli víc, daleko víc než my, a z převážné většiny je ani reptat nenapadlo. Proto by bylo dobré, abychom modlitbu Páně jen mechanicky neodříkávali, ale vroucně ji prožívali celým svým srdcem. Celou, každé slovo. V tomto případě, nad nímž se zamýšlím, zvláště prosbu: Chléb náš vezdejší dej nám dnes. Vždyť kdo se nají má sílu unést i různá utrpení, jimiž je náš život prostoupen. Připomíná nám to Pavel, služebník Krista Ježíše, v listu Římanům (5 kap. v. 3–4): „*Z utrpení roste vytrvalost, z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje.*“ Ano, naděje jako lidská vlastnost, spojená s vírou a láskou. K Bohu a od Boha.

JUDr. Miloslav Honek

Farní kavárna

V zimních měsících byla v prostorách fary zkušebně uvedena do provozu Farní kavárna. Hlavní myšlenkou byla možnost popovídání si a setkání se po mši sv. někde v teple. Z nápojového lístku jsme mohli vybírat kávy různé velikosti, kapučína, a čokolády. Nechyběla ani *kolča* – oblíbená to objednávka u ministrantského karetního stolku. Obsluha z řad farních dobrovolníků většinou připravila i něco dobrého k snědku. Průměrný počet návštěvníků kavárny za jedno nedělní dopoledne se pohyboval mezi 30 až 40 lidmi. Tímto byl zkušební provoz vyhodnocen jako úspěšný, a proto se v příštích zimních sezóně můžeme opět těšit na shledanou v kavárně.

Redakce

Sháníme váleudy a matrace na faru do Nížkovic. Pokud možno v zachovalém stavu. Kontakt na Pavla Hlaváčka (774 554 708), případně faru ve Slavkově.

Obnova kaple sv. Urbana v roce 300. výročí založení

Když se plánovaly opravy na tento rok, ani se mi nezdálo o tom, že by kaple na Urbánku slaví své kulaté 300. výročí. Je to symbolicky zajímavé, že dokončení opravy kaple v interiéru včetně postavení křížové cesty se takto historicky zapíše do kalendáře. Postavení křížové cesty je tak k tomuto jubileu důstojným zviditelněním kaple i poutního místa.

Na 1. květen se nahlásili na první pouť farníci z Rousínova. Tradiční pouť byla v neděli 27. května, v 17 hodin se vydalo procesí s krojovanými po křížové cestě a v 18 hodin následovala před kaplí mše svatá.

V loňském roce 2011 proběhly nákladem 611 000 Kč opravy střech a pláště kaple. Letos pokračujeme obnovou omítek, na vnějším soklu i v interiéru. Uvnitř kaple dojde k zabezpečení prasklin zdíva a opravou ostatních omítek včetně klenby, kde se musí odstranit akrylátové vrstvy barev. Výmalbu určili památkáři v odstínu bílé, bude to důstojné, zvláště se bude v interiéru vyjímat oltář, který jsme získali z vyřazeného inventáře jedné farnosti a který ponese věrnou kopii známého obrazu svatého Urbana nad Slavkovem z roku 1712. Oltář se již restauruje a kopii obrazu připravujeme. Došlo k restaurování vstupního portálu a budou opraveny dveře a dlažba. Část dlažby vpředu u oltáře bude nahraze-

na novou ve stylu původní, pískovcové. Okna s kovovými rámy byla také vyměněna za nová včetně zasklení, před ně budou předloženy kované mříže s motivem nako-so. Novotou je rozvod elektroinstalace, který bude připravený pro budoucí elektrifikaci objektu s plánovaným vnitřním osvětlením. Na závěr bude třeba obnovit dešťové strouhy a upravit srovnání terénu tak, aby dešťové vody mohly odtékat směrem od objektu.

Letošní rekonstrukce si vyžádají 540 000 korun. Na opravu kaple máme požádáno o dotace Obce s rozšířenou působností (ORP) a z Jihomoravského kraje, Město Slavkov již přispělo 50 tis. Kč, počítáme s podílem farnosti. Podíl dotací, pokud budou poskytnuty, je 401 000 Kč. Z loňské sbírky zůstalo 26 000 Kč, zbývajících 113 000 Kč musíme ještě shromáždit.

Sbírka, která loni významně pomohla ke krytí nákladů, bude pokračovat i v roce 2012. Na dokončení oprav kaple můžete přispět na účet Římskokatolické farnosti, číslo 1561234389/0800, variabilní symbol 255. Na požádání vám vystavíme doklad o daru, který můžete zahrnout do snížení základu daně. Dárci od výše daru 5000 Kč budou uvedeni na „Pamětní desce dárců“, která bude umístěna u vchodu uvnitř kaple. Za vaši pomoc srdečně děkujeme.

P. Mgr. Milan Vavro, farář

Slavkov má svou Křížovou cestu

Od jarních měsíců stojí v lokalitě „Vinohrady“, při polní cestě vedoucí od sochy sv. Jana Nepomuckého ke kapli sv. Urbana „Křížová cesta“. Každé ze 14 zastavení se znázorněním utrpení Ježíše Krista připomene drobná sakrální stavba vysoká 2,3 m na způsob „Božích muk“.

Jak došlo k této myšlence? Některá města i vesnice v naší zemi, která mají ve svém okolí poutní kapli nebo kostel, mají na přístupové cestě nebo v jejím okolí kří-

žovou cestu. Nejznámější jsou například Hostýn, Mikulov a Znojmo, ale patří mezi ně také Blatnice pod sv. Antonínem, Vracov a Luleč u Vyškova. V roce 2004 byly například nově zbudovány podobné kapličky k tématu radostí Panny Marie ve Křtinách.

V knize Poutní místa Moravy je kaple sv. Urbana ve Slavkově uvedena jako malé poutní místo. Od nepaměti se zde konají poutě k sv. Urbanu, patronu našeho měs-

ta. Od roku 1999 se zde konají každoročně na Květnou neděli před Velikonocemi a při pouti na sv. Urbana koncem května křížové cesty. Postupně jsme během cesty utvořili místa, na kterých se zastavujeme. Z toho vyšel podnět, postavit zde nějaké viditelné body, u kterých by se procesí zastavovalo, aniž by bylo nutné cokoliv oznamovat během modlitby.

V rozmezí čtyř let se vykrystalizoval návrh zastavení, který by byl vhodný do krajiny a svým výrazem souzněl s architekturou kaple sv. Urbana. Byla zvolena studie výtvarníka Milivoje Husáka z Lelekovic. Vlastní reliéf nebo malba ve výklenku kapličky bude realizována později. Konstruktivně jsou jednotlivá zastavení stejná, osazena na betonovém základě. Materiálové provedení je v umělém kameni, povětrnostně odolnějším, než přírodní kámen. Velkou roli zde hraje také cena, která je nižší.

Křížová cesta má také své „patrony“

jednotlivých zastavení. Za pomoci rodin došlo v sobotu 17. března k vykopání základů. Později se budou starat o okolí zastavení sezónní údržbou (odstranění náletových dřevin apod). Zastavení vyrobila během února a března firma Kamenické práce pana Jiřího Zimovčáka v Brně a po jejich vybetonování 21. března byla 27. března 2012 osazena.

Mezitím plánujeme dokončení opravy kaple sv. Urbana, především interiéru. Na tyto opravy kaple ve výši půl milionu korun žádáme o dotace, na třetinu nákladů bude pokračovat sbírka. Pokud se vše zdaří a bude dostatek financí, bude v letošním roce areál poutního místa ve Slavkově dokončen.

Drobné duchovní stavby, jako Křížová cesta, jsou výrazem lidové zbožnosti, dotváří krajinu, dávají jí duchovní rozměr a pocit domova a plní svou roli i v životě dnešního člověka.

P. Mgr. Milan Vavro, farář

Jak pokračuje oprava lavic?

Proč jsme se do práce pustili? Prkna byla tak strávená a prožraná červotočem (viz snímky na webu), že umývání bylo obtížné pro naše 70-leté ženy, které zatím stále vedou úklid kostela. Na jednom místě se dokonce podlaha propadla, že si člověk mohl zvrtnout kotník.

Zatím byla výměna podlah provedena u zadních bloků. Trvala déle, než jsme předpokládali. Zaskočilo nás hlavně obtížné rozebrání cementem zaspárovaných dlaždic, které bylo třeba předláždít (dlažba pod lavicemi je cihelná) z důvodů posunutí bloků a zmenšení prostoru u nových zповědnic. Zadní bloky se posunuly dopředu, aby vznikl větší prostor pro stojící v zadu v kostele. Přední bloky se posunou dozadu, aby bylo více místa před oltářem, např. pro sedící při křtu nebo pro děti při dětské mši sv. Podlahy jsou ze smrkového dřeva, lemování z dubu, napuštěné

olejovou barvou. Nosné polštáře leží na izolačních páskách a celý prostor je od cihelné podlahy odvětráván mezerou v krycí liště. Opravu také protáhl malý zájem o brigády, kdy se po odpoledních odstraňovaly staré podlahy, několikrát přenášely lavice, vykopávala zemina, dláždila a betonovala se podlaha.

Poděkování patří mužům, kteří si přesto našli čas a brigádou jsme ušetřili. Zajímavostí byly kopečky prachu pod prkny a zbytky pískovcových dlaždic z původní dlažby, později nahrazené mramorovou šachovnicí. Cena opravy bude kolem 200 tisíc korun. Zatím jsme na sbírkách vybrali kolem 120 tis. Kč, podle rozpočtu lavice uhradíme v letošním roce. Klekátka, která si vyžádají dalších 50 tisíc, zatím vyrábět nemůžeme. Věřím, že podle již vyrobených lavic se podlahy líbí a

P. Mgr. Milan Vavro, farář

„Magnetka na Žďár“

Je název **veřejné sbírky**, která probíhá od dubna do konce srpna tohoto roku. I v naší farnosti jsou k zakoupení **magnetky se třemi různými motivy** a mottem set-

kání. Výtěžek z prodeje magnetek bude použit na úhradu nákladů **Celostátního setkání mládeže**, které se uskuteční od 14. do 19. srpna 2012 ve Žďáře nad Sázavou.

Pout' rodin ve Žďáru

V rámci Celostátního setkání mládeže zveme rodiče a rodiny s dětmi na Pout' rodin, která se koná **v sobotu 18. srpna 2012** ve Žďáře nad Sázavou. Využijete nabídku programu pouti k vzájemnému přátelskému setkání.

Univerzita třetího věku

V akademickém roce 2012/2013 bude v Brně již po sedmé otevřen kurz *Živá teologie. Spirituální dimenze člověka*, který pořádá Masarykova univerzita ve spolupráci s Biskupstvím brněnským a sdružením Hippokrates v rámci Univerzity třetího věku. Kurz je určen pro zájemce, kteří dosáhli nebo se přiblížili důchodovému věku a mají alespoň středoškolské vzdělání. Přednášky se konají v centru Brna, posluchači obdrží sylaby jednotlivých přednášek. Do programu jsou zařazovány také exkurze, nabízí se možnost osobních konzultací a v závěru čtyřletého cyklu se uskuteční slavnostní promoce. Během trvání kurzu se probírají základní otázky biblistiky, věrouky, mravouky, spirituality i bioetiky. Přednášejí pedagogové Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého, Masarykovy univerzity i externí odborníci. Do programu prvního ročníku, který bude zahájen v září 2012, byly zařazeny přednášky, které pronesou brněn-

ský biskup Mons. Vojtěch Cikrle, olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner, Mons. Jiří Mikulášek, Mons. Václav Slouk, prof. Vladimír Smékal, prof. Petr Osolsobě, prof. Květoslav Šipr, doc. Karel Komárek a další. Seniorů přibývá a mění se jejich role ve společnosti. Obecně platí, že předpokladem uplatněním je náležitě vzdělání. Možnosti náboženského vzdělávání byly v minulosti značně omezené. Univerzita třetího věku přitom neposkytuje jen vědomosti, ale také přispívá k udržení aktivity a společenských kontaktů. A to vše spoluovlivňuje průběh individuálního stárnutí i mezigenerační soužití. Přihlášku do kurzu *Živá teologie. Spirituální dimenze člověka* je potřeba podat právě nyní. Formulář přihlášky i program kurzu je možno najít na internetu na webovém stránce **www.bioetika.cz**, je však možno přihlásit se také telefonicky na čísle 548 527 262.

Zdroj: www.biskupstvi.cz

Cenap – nabídka pro -náciťetě

Kurz „Být sama sebou“ pro dívky od 12 do 18 let

Chceš lépe poznat sama sebe a zdokonalit svoji osobnost? Trápí tě některé otázky týkající se dospívání a hledáš, komu se můžeš svěřit? Hledáš program na prázdniny, který Ti nabízí nové zážitky, informace, ale i přátelství? Hledají tví rodiče program, který podporuje zdravý tělesný i duševní rozvoj dospívajících?

Tak právě pro tebe je určen tento kurz.

Program: Na setkáních se formou her, testů a diskusí probírají témata, jako jsou sebevědomí, osobnost, komunikace, společenská etiketa, image, zájmy, partnerské vztahy, masáže, relaxace, lidská sexualita, závislosti, zdravá výživa, kosmetika, kadeřnictví.

Přihlášky: Centrum naděje a pomoci Brno, Vodní 13, 602 00 Brno cenap@cenap.cz Zdroj: www.cenap.cz

Teologický kurz

pořádá Biskupství brněnské, trvá jeden školní rok a nabízí základní teologický přehled. Je určen především těm, kdo si chtějí uspořádat a prohloubit své náboženské vědomosti a kdo se chtějí učit odpovídat na otázky spojené s vírou katolického křesťana. Absolventi Teologického kurzu, kteří se chtějí osobně zapojit do konkrétní pastorační nebo katechetické služby ve farnosti, se mohou v dalším školním roce přihlásit do kurzu Katecheta (orientován zvláště na farní katechezi dětí) nebo do kurzu Služba ve farnosti (orientován zvláště na pomoc při liturgii a farní agendu). Teologický kurz nabízí základní vhled do těchto oborů: fundamentální teologie, dogmatická teologie, biblistika, liturgika, morálka, pastorálka, církevní dějiny, církevní právo a duchovní život. Teologický kurz se koná jednou za dva roky (střídá se s kurzem Katecheta). Vyučování probíhá o sobotách podle stanoveného rozvrhu buď v budově Biskupského

gymnázia, Barvičova 85, Brno, nebo na Biskupství brněnském (podle počtu přihlášených účastníků). Ráno se začíná v 8.10 a odpoledne končí v 14.15 hodin. Kurz je ukončován zkouškami z jednotlivých předmětů, které mají buď písemnou formu (zpracování práce na doma) nebo ústní (popovídání s vyučujícím).

Při slavnostním ukončení obdrží absolvent z rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho nebo generálního vikáře Jiřího Mikuláška „Osvědčení o absolvování kurzu“. Nejblíže Teologický kurz bude probíhat ve školním roce 2012-13. Přihlášky se přijímají v termínu do 14. 9. 2012. Každý přihlášený účastník dostane v druhé polovině září dopis s pozváním a bližšími informacemi. Po zahájení kurzu již přihlášky přijímány nejsou. Formulář přihlášky je ke stažení na www.biskupstvi.cz v rubrice Vzdělávací kurzy.

Redakce, zdroj: www.biskupstvi.cz

„Máme se proč veselit a radovat“ (Lk 15,32)

23. ročník **Katolické charismatické konference** proběhne ve dnech 11. až 15. července 2012 v Brně. Zahraničním hostem bude P. Daniel Ange, známý francouzský kněz, misionář, autor mnoha knih pro mládež a zakladatel evangelizační školy „Jeunesse-Lumiére“. Hlavní program proběhne v moderním pavilonu F na brněn-

ském výstavišti BVV. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle a také náměstek hejtmana Stanislav Juránek. Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Více informací a přihlášky na www.konference.cho.cz. *Redakce*

Povídá Bohoušek kamarádovi Alešovi:

„Jdu si koupit nový hřebec. Vylomil se mi zub.“

„Prosím tě, přece si nebudeš kupovat nový hřebec kvůli jednomu vylomenému zubu?“

„Musím, to byl poslední!“

Ve škole.

„Vondráčku, co je to fata morgána?“

„Prosím, paní učitelko, když vidím na vysvědčení samé jedničky!“

Fotograf fotí rodinu.

„Prosím, teď se chvíli tvařte hezky přívětivě...“

Cvak!

„A teď se zas můžete tvářit normálně.“

„Ta černá slepice je nějak smutná. Uděláme z ní v neděli polévku.“

„Můžu to zkusit, když myslíš, že ji to rozesměje.“

Milé děti,

vychází nový díl Urbánku a s ním i stránka pro děti. Všem, co soutěžili a čekají na výsledky, se omlouvám, že se je dozví až teď. Výherci si mohou vyzvednout ceny na faře.

Výherci: – kategorie 6–15 let

1. místo Gabriela Floriánová
2. místo Pavel Krbálek
3. místo Kristina Blaháková a Pavlína Zichová

V kategorii mladších tentokrát nikdo nezúčastnil.

Všem přeje *katechetka Lucie Hlaváčková*

KRÁSNÉ
PRÁZDNINY!

V recepci hotelu si stěžuje host.

„Pane, chytil jsem v noci třicet blech!“

„A nemohl byste tady ještě zůstat?“

„Tak co, jak jsi dopadl u zkoušky?“

„Špatně, propadl jsem. Měl jsem během pěti minut vysvětlit něco, na čem Newton pracoval celý život!“

„Tak co tě, Vojto, nejvíc bolí?“

„Břícho, pane doktore.“

„A kde tě to bolí nejvíc?“

„Ve škole.“

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

- Eliška Klára Vodáková ze Slavkova**
*1990, pokřtěna 07. 4. 2012
- Martina Alžběta Doubková ze Slavkova**
*1988, pokřtěna 07. 4. 2012
- Sofia Zuzana Drinková ze Slavkova**
*2011, pokřtěna 15. 4. 2012
- Annemarie Sotolářová ze Slavkova**
*2011, pokřtěna 15. 4. 2012
- Lucie Sotolářová ze Slavkova**
*2011, pokřtěna 15. 4. 2012
- Tomáš Janek ze Slavkova**
*2012, pokřtěn 15. 4. 2012
- Marie Bernadetta Marková z Hrušek**
*2012, pokřtěna 22. 4. 2012
- Natali Behúňová ze Slavkova**
*2010, pokřtěna 13. 5. 2012
- Šimon Urbánek ze Slavkova**
*2012, pokřtěn 13. 5. 2012
- Radek Horych z Heršpic**
*2012, pokřtěn 20. 5. 2012
- Daniel František Nováček z Němčan**
*2012, pokřtěn 26. 5. 2012
- Anežka Schwecová ze Slavkova**
*2012, pokřtěna 26. 5. 2012
- Michal Červinka ze Slavkova**
*1996, pokřtěn 27. 5. 2012
- Adéla Marie Červinková ze Slavkova**
*2001, pokřtěna 27. 5. 2012

Do svátosti manželství vstoupili:

- Pavel Hlaváček ze Slavkova**
a **Lucie Křížová ze Slavkova**
oddáni: 28. 4. 2012

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

- Jaroslav Šíma z Hodějic**
*1938, † 15. 02. 2012
- Blažena Čechová ze Slavkova**
*1924, † 20. 02. 2012

- Alois Cigánek z Bučovic**
*1928, † 16. 2. 2012
- Ludmila Hornová ze Slavkova**
*1919, † 18. 2. 2012
- Libuše Raušová ze Slavkova**
*1913, † 24. 2. 2012
- Štěpán Rybníkář ze Slavkova**
*1934, † 25. 2. 2012
- Marie Tučková ze Slavkova**
*1938, † 12. 3. 2012
- Ludmila Antošová ze Slavkova**
*1935, † 12. 3. 2012
- Anna Ognarová z Hodějic**
*1923, † 13. 3. 2012
- Ludmila Švecová ze Slavkova**
*1931, † 21. 3. 2012
- Jarmila Jeřábková ze Slavkova**
*1933, † 24. 3. 2012
- Řeholní sestra Marie Františka Josefa Pospíšilová ze Slavkova**
*1924, † 31. 3. 2012
- František Flachs z Újezdu u Boskovic**
*1954, † 2. 4. 2012
- Marie Svobodová z Němčan**
*1922, † 8. 4. 2012
- Zdeňka Schneiderová ze Slavkova**
*1932, † 18. 4. 2012
- Marie Letáková ze Slavkova**
*1920, † 22. 5. 2012
- Drahomíra Strachoňová ze Slavkova**
*1929, † 25. 5. 2012
- Přemysl Kovařík z Milešovic**
*1976, † 25. 5. 2012
- Marie Andrllová ze Slavkova**
*1933, † 28. 5. 2012
- Miloslava Travěncová z Hodějic**
*1936, † 08. 6. 2012
- Vladimír Zeman z Němčan**
*1931, † 17. 6. 2012

Večerní nedělní mše sv. v červenci a srpnu budou v 19.00 hodin

- 30. 6. Kněžské svěcení Martina Kohoutka v 9.00 v Brně
- 30. 6. Novokněžské požehnání a přivítání novokněže v 19.00 v kostele v Hodějicích
- 5. 7. Slavné sliby sestry Terezky od Eucharistického Ježíše v 10.00 v Praze
- 7. 7. Primice Martina Kohoutka v Hodějicích ve 14.00 na hřišti u sokolovny
- 8. 7. Slavná mše svatá novokněže Martina v 8.30 ve farním kostele ve Slavkově
- 11.–15. 7. Katolická charismatická konference Brno
- 11.–21. 7. Farní tábor Rakovecké údolí
- 22.–28. 7. Pobyt SŠ mládeže v Tyrolských Alpách
- 14.–19. 8. Celostátní setkání mládeže ve Žďáře n. S.
- 18. 8. Pouť rodin ve Žďáře nad Sázavou
- 23.–25. 8. Pěší pouť na Velehrad
- 26. 8.–1. 9. Pobyt mládeže v Tyrolských Alpách
- 26. 8. Hody v Hodějicích
- 2. 9. Výročí posvěcení kostela v Heršpicích
- 8. 9. Zlatá sobota v Žarošicích
- 16. 9. Pouť na Lutřtému
- 23. 9. Hody v Heršpicích a poděkování za úrodu
- 28.–30. 9. Pouť k Božímu Milosrdenství do Polska (Krakow)
- 28. 10. Svěcení oltáře a kostela v Hodějicích, biskup Vojtěch Cikrle

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 15.30–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XV., číslo 2/2012. Vyšlo 24. června 2012.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna.

Uzávěrka příštího čísla 15. září 2012.

Příspěvky – nejlépe zašlete mailem na adresu: petrasankova@seznam.cz nebo na faru

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice